Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 39. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 18-го ЛЮТОГО 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 18, 1977 No. 39. VOL. LXXXIV.

УКРАЇНСЬКІ БРАТСЬКІ І ФІНАНСОВІ УСТАНОВИ ТА УККА ВІДБУЛИ КОНФЕРЕНЦІЮ, ПЛЯНУЮТЬ КООРДИНАЦІЮ

Чікаго. — З кінцем минулого тижня, 13-го лютого, з ініціятиви Українського Конгресового Комітету Америки відбулася тут перша спільна Конференція українських братських союзів та фінансових установ, у висліді якої схвалено продовжувати заходи і старання відносно координації економічного сектора українського життя в Америці. В схваленій в цій справі резолюції сказано: „У висліді цієї зустрічі, представники чотирьох економічно-громадських централь: чотирьох братських Союзів, Централі Українських Кооператив Америки (ЦУКА) Ліги Українських Щадниць та Союзу Українських Купців і Промисловців, разом з касиром УККА спільно намітять програму координації в нашому економічному житті та в тій справі мають відбути чергові наради".

Конференцію суспільно-економічних установ, яка відбулася 13-го лютого та кінцевою метою якої є створення Крайової Господарської Ради, що мала б стати централею господарського життя українців в Америці, попередили в п'ятницю і суботу інші зустрічі і наради, подібно важливі.

Перша нарада відбулася в п'ятницю, 11-го лютого, представників Президії Екзекутиви УККА з представниками Українського Лікарського Т-ва Північної Америки. З рамени УККА в нараді взяли участь Й. Лисогір, В. Мазур, І. Білинський, пані Уляна Дячук, І. Базарко, Л. Футала та Д. Григорчук, як також члени Крайової Ради УККА О. Плешкевич, М. Панасюк, А. Никончук і Б. Казанівський. Управу УЛТ ПА заступали д-ри: А. Хрептовський, В. Трухлий, М. Коленський, С. Ворох, О. Волянський та П. Демус. Нарадами проводив екзекутивний віцепрезидент УККА Й. Лисогір.

В суботу, 12-го лютого, відбулися наради Відділів УККА середньо-західних стейтів. В цій зустрічі-нараді взяло участь 55 осіб, між ними представники Відділів УККА в Чікаго, Клівленді, Детройті, Мілвокі і Вісконсин Делла., Лорейні, Гемонді і Піттсбургу. Доповіді виголосили: І. Базарко про УККА в минулому і сьогодні, пані Уляна Дячук про УККА та його фінансову базу і потреби, і проф. М. Семчишин про проблеми українського шкільництва. Також цими нарадами, що відбулися в Домі СУМА, проводив Й. Лисогір.

Після нарад відбулася зустріч-вечеря учасників нарад з представниками місцевих організацій. Під час вечері Й. Лисогір інформував приявних про відбуті наради та про пляни на 1977-ий рік, а В. Мазур мав доповідь про „Українську дійсність в Україні та на поселеннях".

Після вечері учасники нарад були запрошені та взяли участь у „Градуаційному балі" місцевої школи українознавства Т-ва Української Громади, що відбувся в тому самому Домі СУМА. Короткі привіти виголосили Й. Лисогір та І. Базарко.

Згадана вже конференція суспільно-господарських і фінансових установ відбулася в неділю, 13-го лютого, перед полуднем у приміщеннях Щаднично-Позичкової Спілки „Певність". Під час нарад, якими проводив Й. Лисогір, виголошено доповіді: дир. О. Плешкевич про дотеперішні старання створити Господарську Раду при УККА; Й. Лисогір про відношення братських союзів до цих спроб; д-р В. Нестерчук про американську економію і нашу участь у ній; д-р Ю. Куляс про приватні щадниці та д-р Р. Кобилецький про українське купецтво і промисловість в Америці.

Повний список учасників усіх цих нарад, як і звідомлення з їх перебігу та кінцевих рішень будуть подані і своєчасно проголошені в заповідженому офіціяльному звідомленні.

ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР ВКЛЮЧАЄ ЛЮДСЬКІ ПРАВА ДО ПЕРЕДУМОВ „НОРМАЛЬНИХ ЗВ'ЯЗКІВ" З КУБОЮ

Вашінгтон. — В середу 16 лютого, президент Джіммі Картер заявив, що „посереднім шляхом" одержав інформацію, що Куба плянує відтягнути свої військові частини з африканської Анґолі, додаючи, що такий крок створив би можливість „серйозної застанови" щодо відновлення „нормальних зв'язків" між ЗСА та Кубою, які були перервані 16 років тому. Президент, однак, підкреслив, що не хоче розпочинати жадних заходів в тій справі аж доки не переконається, що комуністичний режим Фіделя Кастра дійсно перестав вмішуватися в справи інших країн, чи то є Західній Півкулі, чи в іншій частині світу, та поки Гавана не почне шанувати людські права своїх громадян. Клювзулю щодо людських прав коментатори інтерпретують в першу міру як звільнення політичних в'язнів.

Заява Президента — це остання з цілого ряду натяків з обох сторін про „нормалізацію відносин". Ці натяки розпочалися майже чотири тижні тому, коли президент Картер перебирав владу. Однак, існує розбіжність між заявою Президента з минулої середи, який визначив точні передумови, а недавнім твердженням державного секретаря Сайруса Венса, який сказав, що готовий приступити до переговорів з Гаваною „без жадних передумов".

Існують теж розбіжності між твердженням президента Картера, що Куба готова відтягнути свої військові частини з Анґолі, і заявою Фіделя Кастра, що відтягне своїх вояків тільки тоді, коли цього зажада марксистський уряд Анґолі, якому кубинські вояки та совєтська зброя допомогли прийти до влади. Кастро в розмові з конґресменом Джонатаном Бінґгамом з Ню Йорку теж підкреслив, що кубинські війська залишаться в Анґолі „ще на довший час". Він рівнож встановив свою власну передумову в справі „нормалізації зв'язків" з Вашінгтоном, а саме, що уряд ЗСА раніше знесе торговельне ембарґо та інші економічні санкції, встановлені проти Куби в 1960-му році.

ПВО МУСИТЬ ВИЗНАТИ ПРАВО ІЗРАЇЛЯ НА ІСНУВАННЯ — КАЖЕ ВЕНС

Єрусалим. — В середу, 16-го лютого, державний секретар Сайрус Венс, який відбуває поїздку по 6-ох державах Близького Сходу, заявив на пресовій конференції в столиці Ізраїля, що заки Палестинська Визвольна Організація (ПВО) зможе взяти участь у Женевській конференції для полагодження ізраїльсько-арабського конфлікту, то раніше мусить змінити свою хартію та визнати право Ізраїля на існування як самостійної держави.

Таким чином Венс фактично підтримав становище Ізраїля, йдучи навіть дальше ніж його попередник Генрі Кіссінджер, бо досі ЗСА вимагали тільки визнання Ізраїля Палестинською Визвольною Організацією, але не настоювали на тому, щоб ПВО вводило зміни в свою хартію. Секретар Венс також заявив, що уряд президента Картера хоче, щоб конфлікт між Ізраїлем і арабами був полагоджений на загальній конференції в Женеві, а не способом Кіссінджера, тобто, методою „крок за кроком".

Під час другого дня нарад з ізраїльськими лідерами Венс обговорював також питання військової та економічної допомоги для Ізраїля. Хоча він старався доказати, що між Вашінгтоном і Тель Авівом нема поважних розбіжностей в поглядах, то фактично ті розбіжності виринули щодо питання можливої заборони президентом Картером продавати Ізраїлеві т. зв. „конкашен" бомби. Ізраїльські власті також виявили невдоволення, що Вашінгтон минулого тижня заявив, що Еквадор не може закуповувати від Ізраїля літаки, які мають американські мотори. Розбіжності виявилися ще і в тому, що Венс вважає, що арабські держави тепер „більш гнучкі" та що Совєтський Союз може відіграти позитивну ролю під час Женевської конференції, а речники ізраїльського уряду твердять, що араби не виявляють „жадної гнучкости" і що Москва не може бути корисним учасником конференції, бо не є об'єктивна, а ворожо наставлена до Ізраїля.

УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИК КАЖЕ: БРЕЖНЄВУ: „ЗАЯВЛЯЮ ВАМ ОФІЦІЙНО МОЄ НЕПОГОДЖЕННЯ З ПОЛІТИКОЮ ПАРТІЇ І УРЯДУ..."

Ню Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — На початку цього року був опублікований лист Леонида Михайловича Сірого, одеського робітника до урядів ЗСА, Англії, Канади, Австралії, ФРН і Франції та Міжнародного Комітету Прав людини в Женеві і Міжнародного Червоного Хреста, в якому він просив помогти йому виїхати з родиною з СССР. Сьогодні подаємо у точному звучанні повний текст „Відкритого листа" Л. Сірого до Л. Брежнєва в цій самій справі. Лист поширюється у самвидаві й останньо продістався за кордон.

„Генеральному Секретареві ЦК КПРС Леонидові Ільїчу Брежнєву,

Відкритий лист — від робітника, громадянина Сірого Леонида Михайловича, батька шести дітей, УРСР, м. Одеса 270005, вул. Фрунзе 199, кв. 128.

Просимо Вас прискорити наш виїзд з Радянського Союзу, як змога швидше в будь-яку із цих країн: Канада, США, Австралія.

16 лютого 1976 року ми післали на адресу 25 З'їзду КПРС листа, в якому детально з'ясували умови нашого життя і заявили наше небажання жити так далі. Там ми писали, що на встановлений прожиточний мінімум життя, себто 50 карбованців на людину, — прожити неможливо. А ми й того не маємо. Нас 8 осіб, — я, дружина і шестеро дітей. Заробітку ми маємо 195 карб.; 36 карб. — доплата на троє дітей до восьмого року життя, плюс 13 карб. від Соцобеза (соціяльне обезпечення) для малятка. Від цього відраховують податки, вплати до профспілки та за квартиру. Залишається около 180-190 карб.

Взагалі я не буду повторятися. Я неодноразово писав свого часу і до профспілок і до газет, і до Верховної Ради, і до ЦК КПРС, але ви не допомогли і не вважаєте потрібним навіть відповідати. І все таки я заторкну деякі птання знову. Я, як громадянин і робітник, безпартійний, член профспілки з 1952 року, заявляю Вам офіційно моє непогодження з політикою партії і уряду в таких питаннях:

1. а) Дуже маленький ріст заробітної платні і її обмеження: як у нас, у відділі заробітної платні, — кажуть — більше 140% ми вам не вкроємо.

б) Часто переглядають норми і розцінки. Так, що ледве-ледве заробляєш 5-6 карб. на день, майже як по тарифі. А жадного покращення умов праці нема, все та сама техніка, все та ж сама недостача інструменту. Працюю я власним інструментом. Так, що виходить, що з робітника витискають побільше поту і крови, а поменше платять.

2.) За останні роки, 1961-1976, різко піднеслися ціни в нашій країні, — в державній торгівлі на 30-40%, на продукти харчування — м'ясо, яйця, сало, масло й інші висококальорійні про-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Миколу Плахотнюка перевезли до Казанської спеціяльної психіятричної лікарні

Ню Йорк. — Комітет оборони радянських політичних в'язнів інформує:

З України наспіла вістка, що недавно був перевезений з Дніпропетровської спеціяльної психіятричної лікарні до подібної „психушки" в місті Казань український політичний в'язень Микола Плахотнюк.

Микола Плахотнюк, 40-літній лікар, був заарештований 14-го січня 1972 р. на кватирі Данила Шумука під час хвилі арештів в Україні. 13-го листопада 1972 р. його справу розглядав Київський обласний суд. Ще літом 1972 р. Плахотнюка обслідживали в Інституті ім. Сербського в Москві, де установили діягнозу „шизофренії, з манією переслідування" та визнали його „періодично неосудним". За свідченням студентки Анни Кочур з Чехо-Словаччини, Плахотнюка обвинувачували у передачі за кордон фотокопії „Українського Вісника". Плахотнюка також обвинувачували в розповсюджувані самвидаву Зеновія Франко та студентка консерваторії М. Стефанюк.

Суд виніс рішення спрямувати Миколу Плахотнюка на примусове лікування в спецлікарню та після видужання судити як осудного.

Від 1972 р. Плахотнюк перебував в Дніпропетровській спецлікарні, де, за свідченням Леоніда Плюща, його здоров'я значно погіршилося і де йому примусово давали ліки.

Микола Плахотнюк, відомий з самвидавних джерел за його виступ на оборону засуджених діячів культури м. Дніпропетровська, поета Івана Сокульського, студента Миколи Кульчинського та асистента металюрґійного інституту В. Савченка, яких осудили за „Лист творчої молоді Дніпропетровська".

МОНДЕЙЛ ОБОРОНЯЄ ПОЛІТИКУ ПРЕЗИДЕНТА КАРТЕРА ЩОДО ЛЮДСЬКИХ ПРАВ

Вашінґтон.— В інтерв'ю з редакторами і кореспондентами „Ню Йорк Таймсу" віцепрезидент Волтер Мондейл заявив у вівторок, 15-го лютого, що вповні підтримує політику президента Джіммі Картера щодо оборони людських прав в усіх країнах, включно із Совєтським Союзом. Він уважає, що Президент правильно не пов'язує оборону людських прав і оборону дисидентів з іншими справами, як підписання нового договору з Москвою щодо обмеження стратегічної атомової зброї тощо.

Під час цього інтерв'ю Мондейл рівнож сказав, що прикладе всіх зусиль, щоб „наладнати зв'язки між Білим Домом і Конґресом", бо протягом перших кількох тижнів президентури Джіммі Картера ці зв'язки були „дещо напружені". Законодавці вважають, що Президент повинен частіше звертатися до чільних членів Конгресу за порадами, і сам Картер признав, що закиди законодавців справедливі.

Віцепрезидент Мондейл сказав, що коли ще був сенатором, то може мав „більшу свободу", але тепер, як віцепрезидент, може мати більший вплив на рішення уряду. Він заявив, що, хоча часами не погоджується з поглядами президента Картера, то ті розбіжності „незначні".

Під час інтерв'ю Волтер Мондейл ще раз повторив, що плянує бути більш активним віцепрезидентом, ніж були його попередники на тому пості.

Анна Пелех недавно прибула з СССР скрипалька, матиме свій концерт в березні в Тавн Голл

Під час відвідин у „Свободі". Сидять (зліва): пані Лідія Яцинич, скрипалька пані Анна Пелех, ред. Зенон Снилик і ред. Володимир Левенець.

Джерзі Ситі, Н. Дж. (В. Л-ць). — Прибула недавно з СССР мисткиня-скрипалька Анна Пелех, яка в середу, 9-го лютого ц. р., в товаристві пані Лідії Яцишин відвідала „Свободу" й інформувала про свої студії, концерти і життя в Совєтському Союзі та про свій переїзд через Італію на Захід, — матиме свій власний концерт в неділю, 13-го березня, в Тавн Голл о год. 2:30 по полудні. Концерт спонзорує Норман Сімонс. Останньо Анна Пелех була солісткою ленінградської симфонічної оркестри, як також виступала в численних індивідуальних концертах в Москві, Ленінграді та багатьох містах СССР. Концертувала також в більших містах

(Закінчення на стор. 3-ій)

Іван Хомко переобраний на голову Комітету Відділів УНС Пассейської Округи

Іван Хомко

Пассейк. — (с. г.) — В неділю, 13-го лютого, тут в залі Української Централі відбулися Річні Збори Пассейської Округи УНСоюзу, під час яких одноголосно переобрано на голову заслуженого суспільно-громадського і політичного діяча Івана Хомка.

Збори відкрив голова Округи Іван Хомко, привітавши приявних союзовців та гостей, в першу чергу пароха місцевої УКЦеркви о. митрата Володимира Білинського, довголітнього головного предсідника Союзу Українців Католиків „Провидіння", а тепер виконуючого у тій братській установі обов'язки духовного опікуна. Відтак привітав головного організатора УНС Степана Гавриша та обласного організатора Василя Оріховського і

(Закінчення на стор. 3-ій,

Ще один західній кореспондент впав жертвою шиканів чехо-словацької поліції

Відень. — Вдруге за останніх три дні, повідомляє Ассошіейтед Пресс в комунікаті з вівтірка, 15-го лютого, чехо-словацькі власті придержали західнього кореспондента, перевели обшук, а опісля змусили йти дві милі пішки до австрійської границі.

Вальтер Крацер, 29-літній кореспондент західньо-німецького журналу „Штерн", був придержаний чехо-словацькою поліцією на прикордонній залізничій станції Ческе Веленіце в понеділок, 14-го лютого. Йому наказали залишити поїзд, яким він їхав з Праги до Відня, перевели обшук його валіз і, не знайшовши жадних матеріялів, що відносяться до дисидентського руху в Чехо-Словаччині, пустили після одногодинної затримки. Тому, що поїзд вже був від'їхав, В. Крацер був змушений йти пішком з валізами до прикордонного містечка Нойнаґельберґ по австрійській стороні.

Турчін одержав від КҐБ „останню престорогу"

Москва. — Відомий совєтський дисидент Валентин Турчін повідомив західніх кореспондентів, що працівники КҐБ під час короткого допиту в понеділок, 14-го лютого, попередили його, що якщо він не припинить своєї діяльности, то може бути заарештований і засуджений за „антисовєтську пропаганду й агітацію". Турчин, який є членом совєтського відділу Міжнародної Амнестії, заявив, що каґебісти твердили, що його діяльність "шкодить інтересам держави" і закинули йому, що „ширить фальшиві інформації про совєтську дійсність" та вдержує зв'язки з чужинцями. „Ви покищо вільні, але це для Вас остання перестoрога", — сказав Турчінові один працівник КҐБ.

Відділи Надгудзонської Округи матимуть річні загальні збори

Джерзі Ситі. — У неділю, 20-го лютого ц. р., о год. 4-ій по пол. тут, у приміщенні Українського Народного Дому при Фліт і Овкленд евеню, відбудуться річні Загальні Збори Окружного Комітету Відділів УНС Надгудзонської Округи, головою якого є Степан Островський, а секретарем Володимир Бутковський. У цих Зборах повинні взяти участь члени Окружної Управи та урядовці і конвенційні делегати Відділів з Джерзі Сити (25, 70, 170, 196, 270, 275, 286 і 287) та з Байону (213 і 281).

На порядку нарад: відкриття і вибір президії зборів; відчитання протоколу попередніх річних зборів; звіти уступаючої Управи: голови, секретаря і касира; звіти Контрольної комісії; дискусія над звітами і уділення абсолюторії уступаючій Управі; доповідь головного секретаря УНС Володимира Сохана; вибір Окружної Управи і Контрольної комісії; схвалення пляну праці на 1977 р.; обговорення організаційної кампанії; внески, запити, закриття зборів. У зборах візьмуть участь: головний секретар Володимир Сохан і обласний організатор Василь Оріховський. Після зборів відбудеться перекуска.

Вальдгайм критикує

Відень. — Ройтер інформує, що генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй Курт Вальдгайм критикував в середу, 16-го лютого ц.р., чехо-словацьку політичну поліцію за її поведінку супроти кореспондента „Ню Йорк Таймсу" Пола Гофманна, якого було придержано в поїзді недалеко австрійського кордону, відібрано від нього всі записки й інші документи, і після кількох годин перебування на станції митників заставлено нести два кілометри свої валізки до перехідного пункту на австійському кордоні. Вальдгайм, який розмовляв після цього з Полом Гофманном, заявив, що він надіється, що такі випадки не будуть повторятися в будучому.

Ватиканське радіо зміцнює свою силу

Рим. — Ватиканське радіо, яке передає свої авдиції багатьма мовами світу, включно з мовами народів, які знаходяться тепер під домінацією Москви, зміцнює свою силу, придбавши нову найбільшу у світі ротаційну антену й інше устаткування, щоб ще більше поширити голос Церкви.

Нова система буде введена в дію влітку цього року. Вежа антени Ватиканського радіо матиме 260 стіп висоти і тим самим перевищить усі існуючі антени, які передають авдиції на коротких хвилях. Радіопередавач в силі 500 кіловат і нова антена дасть можливість керівникам цієї радіостанції збільшити ефективність передач, яких слухають мільйони людей у світі. Треба очікувати, що зміцнення Ватиканського радіо викличе критичні голоси, зокрема в країнах Східньої Европи, які досі заглушували передачі з Ватикану. Чехо-словацька газета „Трибуна", атакуючи західні передачі, включила Ватиканську радіостанцію до „ворожих" передач, які намагаються вести „ідеологічну підривну кампанію" проти Чехо-Словаччини та інших комуністичних країн.

Хор „Думка" співатиме в Рочестері і Торонті

Ню Йорк. — Відомий і заслужений хор „Думка" з Ню Йорку, який недавно відзначив 25-ліття свого існування, після успішних концертів у самому Ню Йорку, Філядельфії, Йонкерсі і на традиційному вже Українському Фестивалі в Голмдел, Ню Джерзі, в кінці цього тижня дасть концерти в Рочестері, Н. Й., і в Торонті, Канада. „Думка" під диригентурою Семена Комірного виступить в Рочестері в суботу, 19-го лютого, в год. 8-ій вечора в залі Зірокс Сквер Авдиторії при 100 Клінтон евеню в південній частині міста. Квитки на концерт можна набути у „Кутах", „Веселці" і Кредитовій Спілці. Концерт відбудеться під патронатом Відділу УККА.

В Торонті „Думка" виступить в неділю, 20-го лютого, в 4-ій год. по пол. в авдиторії Центральної Технічної Школи при вулицях Гарборд і Батгирст. Квитки в „Арці" та „Арці Захід". Цей концерт уможливлений співпрацею хорів Торонта.

В програмі концертів „Думки" в Рочестері і Торонті — виступ мішаного і жіночого хорів, як рівнож солістів. Фортепіяновий супровід буде в руках Джона ван Баскірка.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Бо пора це великая єсть...

Справа безпощадного топтання навіть найбільш елементарних людських прав в Совєтському Союзі та взагалі в комуністичних і деяких інших країнах, яка досі була тільки на периферіях міжнародної уваги, нагло і — правду сказавши — досить несподівано вийшла на одне з перших місце міжнародної політики. Цю кардинальну зміну треба завдячувати в першу чергу президентові Джіммі Картерові та новому урядові у Вашінгтоні, з приходом якого до влади 20-го січня цього року таки справді повіяло, заповідженим Картером у передвиборчій кампанії ,,новим духом'' як в самій Америці, так і в світі, якщо мова про цю преважливу справу топтання людських прав і їх оборони. Публічні виступи президента Картера, державного секретаря Венса та очолюваного ним Державного департаменту з засудом насамперед Чехо-Словаччини і негайно після того Совєтського Союзу за конкретні нові випадки порушення людських прав не тільки заперечили недавні ще твердження Аварела Гаррімана про ,,виборчу реторику'', що ним він заспокоював совєтського ватажка Брежнєва, але й доказали ,,містові і світові'', що президент Картер і Америка не думають цю головну болячку сучасного світу завивати в дипломатичні папірці, щоб не дразнити свого партнера з політики детанту.

За цими виступами все в цій справі зміняється, як за помахом чарівної палички. Про порушування людських прав совєтськими та деякими іншими можновладцями заговорила світова преса та всі інші засоби масової інформації з куди більшою сміливістю, ніж це діялося досі. Справа опинилася в парляментах поодиноких вільних країн та на міжнародних форумах вже не тільки для Гарріманівської ,,реторики'', але й для ділового обговорення, а світова опінія не обмежується вже тільки до висловів співчуття, але починає вимагати відповідної акції.

Не диво, що все це докраю подразнило кремлівських верховодів. За ,,дипломатичною'' інтерпеляцією амбасадора Добриніна у Вашінгтоні та не дуже то дипломатичною статтею в партійній ,,Правді'' в Москві, наступила брутальна нова погромницька акція проти дисидентів. Можна припускати, що цим Москва чи Прага бажали б продемонструвати, що заяви Картера, Венса та взагалі новий рух в обороні людських прав не має для них жадного значення та що дисиденти не можуть покладати на ці виступи будь-яких надій, але все це виразно прозраджує подразнення і навіть до деякої міри гістерію, викликану страхом.

В кожному разі, ситуація у цьому відношенні, у відношенні топтання людських прав з одного боку, а їх оборони з другого, поступово і кардинально починає змінятися. Тому то - сказавши за Іваном Франком — і ,,пора великая єсть''. Велика ця пора зокрема для нас, українців, та інших східньо-европейських етнічних груп в Америці, Канаді та інших вільних країнах, бо вона відкриває нам нові можливості, нову нагоду і нові потреби таки справді змобілізувати всі наші сили і ресурси, щоб цей новий розвиток продовжити і приспішити аж до остаточної перемоги.

Поїздка Венса

Відвідини державного секретаря Сайруса Венса 6-ох країн Близького Сходу та їх започаткування від Ізраїля, треба вважати добре обдуманим кроком. Під сучасну пору Ізраїль може бути ключем до полагодження довготривалого конфлікту в тій частині світу.

Щоб запевнити поновне скликання Женевської конференції, чого бажає президент Джіммі Картер, Венс мусить в першу чергу переконати ізраїльський уряд, щоб взяв участь у тій конференції і не настоював на тому, щоб арабсько-ізраїльський конфлікт був полагоджений методою попереднього державного секретаря Генрі Кіссінджер, себто методою ,,кроку за кроком" — полагодженням різних проблем окремо. Переконувати арабських лідерів Венс не мусить, бо вони завжди вимагали поновного скликання Женевської конференції.

Вибір Ізраїля, як першої зупинки в поїздці Венса оправданий також тим, що протягом останніх кількох місяців ізраїльські власті на словах і на ділі почали займати менш гнучке становище, ніж раніше. Правда, цю нову неподатливість ізраїльських політиків можна частинно пояснити тим, що в тій державі наближаються парляментарні вибори і кожна з політичних партій хоче доказати виборцям, що вона, мовляв, краще від інших обстоює інтереси країни. Але на близькість виборів можна звалити тільки частину вини, бо ще перед проголошенням реченця виборів, Ізраїль почав займати більш безкомпромісове становище, наприклад, почав розбудовувати постійні оселі на окупованій арабській території, свердлити за нафтою на Сінайському півострові, який захопив від Єгипту під час війни в 1967-му році, тощо. Ці заходи Ізраїля можуть стати поважною перепоною для полагодження конфлікту з арабським світом і тому Венс мусить старатися, щоб в якийсь спосіб ця перепона була усунена. Самозрозуміло, що ізраїльські власті цілком оправдано побоюються, що без сильно забезпечених кордонів їхня країна буде знову під загрозою нападів з боку арабських держав, але окупація арабських територій не тільки противорічить міжнародним законам, але також перешкоджає відновленню ізраїльсько-арабських мирових переговорів.

Під час своєї поїздки на Близький Схід секретар Венс напевно зустрінеться ще з однією важливою проблемою, з питанням статусу Палестинської Визвольної Організації (ПВО). Ізраїль далі не хоче погодитися, щоб ПВО брала участь в мирних переговорах як окрема одиниця, а арабські держави зі свого боку вимагають, щоб ЗСА та Ізраїль визнали ПВО за законного представника палестинських арабів. Ситуація могла б на перший погляд видаватися безвихідною. Проте, коли взяти до уваги, що протягом останніх кількох місяців впливи Палестинської Визвольної Організації в арабських країнах значно занепали, зокрема після того, як ПВО старалася здобути контролю в Ливані, де велася кривава громадянська війна, то заіснувала можливість, що Каїр, Дамаск, Амман та інші можуть погодитися на якусь компромісову формулу відносно ПВО. Натомість ЗСА мусять запевнити, що під час Женевської конференції буде заторкнене і полагоджене питання національних, культурних, політичних і державницьких прав палестинських арабів.

„ПРИПИНИТИ СПІЛКУ З БРЕЖНЄВОМ"

Париж.(Т. Дж.) — Під таким гаслом останнім часом появилось багато статтей у французькій пресі. Коли взяти до уваги її традиційне русо- й совєтофільство, то це продовження тієї великої зміни, яку ми неоднократно сигналізували.

Треба виразно сказати, що новий етап цієї зміни викликали офіційні ноти Державного департаменту ЗСА в справі Сахарова та Гінзбурга, які тутешня преса прийняла не лише позитивно, але як знак зміни американської політики, американської методи в здійснюванні політики детанту. Багато передових статтей у пресі наголошує, що адміністрація президента Картера відходить виразно від політики Кісінджера, й вітає цей факт.

Пояснення цієї зміни випливають із заяв Джіммі Картера в часі його виборчої кампанії, що він не думає позбуватися мінімум моралі в політиці. Преса також уважає, що Картер, баптист, має за собою 55 мільйонів співвіруючих у ЗСА і це дає йому солідну моральну базу, але й накладає на нього обов'язки, зокрема в обличчі суворих переслідувань баптистів у СССР.

Окремо французька преса вітає факт, що нова адміністрація відповіла на викинення з Москви представника АП — негайним видаленням представника ТАСС у Вашінгтоні. Коментатори вважають, що Брежнєв тут випробовував президента Картера й дістав належну відправу... Це також слід відмітити, бож ніколи французька преса не виявляла спеціяльних симпатій до американців. Скорше була згідна закидати їм... брутальність, зарозумілість і всякі подібні гріхи, які легко приписати кожному багатому й сильному.

Коментатори думають, що Джіммі Картер не має наміру припиняти політику детанту. Але має намір показати (за висловом В. Жіскар-д'Естана, який — одначе — цього вислову не може проводити в життя), що Захід не буде ,,об'єктивним спільником'' Брежнєва в його безшабашному здушуванні свободи в СССР, використовуючи те, що Гельсінкська домова гарантувала статус кво щодо кордонів та устроїв. Детант бо (за висловом французького Президента) це — цілість. Не можна погодитись на господарську виміну без виміни думками й ідеями та людьми. А Брежнєв саме так собі уявляв вислід Гельсінкських домовлень...

Ще — мабуть — ніколи жадне потягнення ЗСА не здобуло стільки симпатії у Франції, як останні потягнення нової адміністрації у відношенні до СССР і його дисидентів.

Одночасно ставиться питання: чи це нова політика ЗСА, чи тільки тактичний хід, щоб добитися якогось жесту з боку Москви?

Більшість коментаторів уважають, що це таки нова політика. До неї ЗСА змушені розвитком подій у СССР, де спротив зростає і цього факту ігнорувати не можна. Зокрема росте спротив у сателітних країнах, який має багато симпатій у Західній Европі, де прилюдна опінія дуже чутлива на переслідування у Чехо-Словаччині, чи в Польщі, а навіть східній Німеччині. Дотеперішні події так мобілізували західньо-европейську опінію, що при підтримці останніх потягнень ЗСА — ситуація зовсім змінилася. Коли досі совєтська пропаганда була така сильна, що ніхто не зважувався виступати проти неї, то сьогодні — навпаки: навіть західньо-европейські компартії не мають відваги боронити СССР!

Це справді революція в поглядах. Звернім увагу, що европейські компартії не атакують ні Болгарії, ні найбільш сталінізованої Румунії, ні Куби, але не відважуються сьогодні боронити СССР, як ,,остої соціялізму'', ,,символу нового світу'', ,,батьківщини соціялізму'' тощо. Правильно завважує газета ,,Фіґаро'', що колись французька компартія промовчувала 15 мільйонів в'язнів ГУЛагу, а тепер виступає в обороні двох арештованих чехів... Дійсно — яка зміна!

Авжеж, цю зміну викликали жертви резистантів у СССР, включно з українськими (нарешті, французьке радіо згадує і про арешти в Києві!). Але також виразна (сьогодні) позиція нової адміністрації ЗСА. Це накладає обов'язок на українську спільноту в ЗСА: не допустити, щоб у так правильно започаткованій новій політиці нова адміністрація не відступила за будьщо: за сплату якогось боргу, за якийсь газопровід з Якутська, чи згоду на більший відсоток від позики, або заплату золотом за якийсь новий транспорт збіжжя, чи новий завод...

Цікаве при тому ще одне явище, яке підкреслює французька преса.

СССР дуже гостро огризається на всякий крок ЗСА, але зовсім промовчує позицію західньо-европейських компартій, які ніяк не згідні з переслідуванням опозиціонерів у СССР та сателітних країнах. І це непогодження висловлюють навіть на сторінках своєї партійної преси. З цього французька преса витягає висновок: Москві куди більше залежить на становищі ЗСА і західнього світу, як на становищі компартій. З цього дальший висновок (нам давно ясний): СССР — імперія, що пильнує державних, а не ідеологічних інтересів.

Тут, на нашу думку, відкрита щілина, в яку слід нам увірватися з нашою думкою про те, що СССР — тільки новий вид Московської імперії! Адже ця думка досі не приймалася. Висловлював її лише Де Ґоль і то для зовсім для нас некорисних висновків, а для того, щоб сказати: так,

(Закінчення на стор. 3-ій)

Марія Барагура

МІЖНАРОДНІ ЗВ'ЯЗКИ СФУЖО

(Перед 3-ім Конгресом у травні 1977)

Крім мобілізування і об'єднання окремих жіночих організацій у вільному світі для спільної акції та заступання організованого жіноцтва перед власним громадянством, в основу дії Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) входять також завдання репрезентувати українське жіноцтво перед іншонаціональними й міжнародними жіночими організаціями, співпрацювати з ними та діяти серед них в користь власного жіночого руху й для добра української спільноти.

Міжнародні зв'язки українського жіноцтва мають свою традицію в довоєнних часах, але воєнні дії їх перервали і треба було починати від- нова в змінених умовах.

Від початку свого існування (1948) СФУЖО намагалася знайти шлях для зв'язків з іншонаціональними жіночими організаціями країн поселення, а через них увійти в зв'язок з міжнародним і світовим жіночим рухом. Шлях у тому напрямі промощували передові наші жіночі діячки — Олена Кисілевська, Олена Залізняк і Олена Лотоцька. Ці початки були надзвичайно трудні, бо міжнародні жіночі організації діяли на принципі державности, а цієї передумови бракувало нашому жіноцтву. Але обережний підхід, стосування доцільної тактики й наполеглива праця дали врешті успіхи й українське жіноцтво твердою ногою стануло на міжнародному ґрунті.

Завдяки тому воно має змогу бути в курсі світового жіночого руху, інформувати світове жіноцтво про власну дію й використовувати свої зв'язки для оборони прав українського народу шляхом здійснення справедливого миру в світі.

Для наладнання, втримання, розбудови й використання цих контактів СФУЖО покликала комісію зв'язків з такими завданнями: контакт з жіночими організаціями країни поселення, контакт з жіночими організаціями інших етнічних (недержавних) груп, контакт у міжнародній площині. Завдяки тому, що окремі українські жіночі організації стали членами організацій країн свого поселення (нпр. СУА — Національної Ради Жінок Америки) СФУЖО мала відкритий шлях до Світового Руху Матерів, Міжнародної Жіночої Ради, Міжнародного Жіночого Союзу, Міжнародної Секції Генеральної Федерації Жіночих Клюбів. Це великі і впливові організації, у проводі яких стоять досвідчені працівниці жіночого руху, що займають пости в державному правлінні, чи входять у склад комісій ОН. Взаємини з деякими з цих організацій нав'язалися раніше й легше, з іншими пізніше і з труднощами, все таки від 1950 року (дата прийняття в члени Світового Руху Матерів) СФУЖО має змогу брати через своїх делеґаток участь у їх конгресах, конференціях, студійних днях, будь то в складі крайових організацій, будь то в характері спостерігачів, або гостей: в Парижі, Коломбо, Атенах, Гельсінках, Монтреалі, Брюсселі, Бонні, Римі, Тегерані, Лондоні, Кеніґштайні, Відні, Страсбурзі, Лонг Айленді, Міннеаполісі, Філядельфії. У звідомленнях з праці деяких із них СФУЖО мала змогу помістити звіт з власної діяльности.

Нові завдання перед СФУЖО поставила Світова Жіноча Конференція в Мехіко, яка відбулася під час Року Жінки в 1975 році. Конференція була скликана Комісією Статусу Жінки при ОН і була присвячена питанню рівних прав жінок, обороні жінок-політичних в'язнів, зрівнянню соціяльно-економічного положення жіноцтва. Тому, що офіційну участь у Конференції могли брати тільки представники державних націй, жіноцтво недержавних народів влаштувало паралельну до неї ,,Трибуну'' з такою самою програмою У Мехіко наміченo Декаду Жіночого Руху з участю українського жіноцтва.

У травні 1976 року СФУЖО брала участь у ,,Форумі'', що був паралельною конференцією представників недержавних народів до скликаної ОН Світової Конференції ,,Габітат'', присвяченої житловим умовам людства.

У 1976 році СФУЖО брала участь у Конференції Гемісфери, заініційованій Міжамериканською Жіночою Комісією при Організації Американських Держав. Конференція була присвячена рівноправності жінок.

СФУЖО бере участь також у принагідних міжнародних акціях, як Міжнародний Трибунал проти злочинів супроти жінок (Брюссель 1976), Рік Втікача, Рік Прав Людини.

Деякі акції робили окремі члени СФУЖО, нпр. зустріч СУА в 1958р. з президенткою Еліонор Рузвелт для спростування її мильних поглядів на справжнє становище українського народу під совєтським режимом, чи зустріч представниць різних організацій — членів СФУЖО з президентом Фордом у Білому Домі, влаштована з ініціятиви дорадника президента для етнічних груп д-ра М.Куропася.

Участь у цих міжнародних зустрічах СФУЖО використовувала не лише для ознайомлення з світовим жіночим рухом та з'ясування світовому жіноцтву потреб і змагань українського жіноцтва, але й для оборони прав української людини. Роблено це при допомозі інформацій, розмов, зустрічів, меморіялів, протестів, демонстрацій, петицій до ОН, Міжнародного Червоного Хреста, чи інтервенцій у індивідуальних впливових людей. Важливіші акції це: акція з нагоди трагедії 500 жінок в Кінґірі, протести проти висилки української молоді на цілинні землі, оборона жінок-в'язнів, оборона нищених українських Церков, оборона діячів культури, протест проти непосильної праці жінок у СССР.

Ці акції СФУЖО проводила самостійно або спільно з іншими національними групами недержавних народів. В тій цілі з ініціятиви СФУЖО створено для спільної дії Організацію Жіноцтва з Центральної і Східньої Европи.

Третій Конгрес СФУЖО (травень ц.р.) ставить перед нею нове важливе завдання, що буде черговою пробою сил у ділянці міжнародних зв'язків — підготовку до участи в Світовому Жіночому Конгресі, який відбудеться в 1980 році.

Для виконання цих завдань СФУЖО потребує підтримки всього українського жіноцтва, як організованого, яке досі стоїть поза межею СФУЖО, так і незорганізованого, яке повинно включитися в лави існуючих жіночих організацій, а також всієї української спільноти. Тому 3-ій Конгрес СФУЖО повинен бути також спонукою для приєднання прихильників цієї заслуженої організації.

М. Лотоцький

СОВЄТСЬКА ЖУВАЛЬНА ҐУМА

СССР наполегливо береться до фабрикації жувальної ґуми. Машини приходять із Західньої Німеччини. Сподіваються, що повінь американської жувальної ґуми в СССР скінчиться з кінцем цього року. Що додаватимуть до ґуми, покищо точно невідомо. Ще в половині січня ц. р. кружляли чутки, що СССР уже почав фабрикувати жувальну ґуму в малій кількості; тепер же є вістки, що тут приготовляються робити це на більшу скалю. Головна фабрика буде споруджена в Москві, опісля у Ленінграді, Таліні (Естонія) й Ерівані (Вірменія). Так прийшов би кінець торгівлі жувальною ґумою на чорному ринку.

В Україні, зокрема у Львові, одну пластинку ґуми продавали шість місяців тому по 50 копійок, п'ять штук — два рублі. Старші люди кажуть, що нетактовно є жувати в присутності інших людей, за вийнятком харчів, які мусять жувати під час обіду. (Але я за І-ої світової війни бачив на одній з головних вулиць, вулиці Кондратенка,* в Одесі (оборонця Порт Артура під час російсько-японської війни), як елегантні молоді люди навіть у товаристві дам, протискаючись крізь натовп людей, лузали ,,сємочкі'' соняшника, або гарбузове насіння, яке мали в ,,торбинці'', скрученій з газети, і це на нікого не робило враження. Або в ресторанах пили чай з блюдечка (— підставки), осолоджуючи його кісткою цукру, який держали в руці. У Львові на вулиці їли грушки, яблука; в Америці їдять прецлі з муштардою. Що край, то обичай!..).

,,Вечєрняя Москва'' повідомляла, що заступник директора московських фабрик цукерків згадав, що ті фабрики улаштовують власну продукцію жувальної ґуми, а додаватимуть сік кульбаби (молочія), яка росте в Центральній Азії. Будуть фабрикувати ґуму з цитриновим присмаком у жовтій обгортці; з помаранчевим присмаком — у папері помаранчевого кольору, а з присмаком м'яти — в зеленому. В кожному пакетику буде по п'ять ґум. Перший випуск жувальної ґуми появиться в продажу з кінцем цього року. Вперше появилася жувальна ґума в СССР, коли ЗСА посилали туди харчові пакети й додавали до них теж ґуму. Тому кілька тижнів можна було прочитати в тижневому додатку до ,,Ізвєстій'', що жування ґуми впливає шкідливо на шлунок, але урядові спеціялісти роблять досліди в цій справі. Одначе, той сам тижневик ще в листопаді м. р. повідомляв, що директор фабрик цукерків і макарону в Ерівані заявив, що жувальна ґума помагає чистити рот, зуби й ясна, та що краще жувати ґуму, ніж курити. Він сказав теж, що задумує фабрикувати жувальну ґуму у формі папіросок і в такій обгортці, а пізніше у виді цукерок.

---

*Вулиця Кондратенка (чи радше Кіндратенка по-українському), то так, як у Львові колишня Академічна вулиця (яку звали теж Лінія А—Б), куди переливалися натовпи людей, головно влітку для прогулянки, або туди поспішали до Стрийського Парку та на Повиставову площу.

Володимира Ценко

ДАР ЛЮБОВИ

(2)

Турбота за долю українського народу, не тільки його галицької вітки, що і так силою обставин розкинена по всьому світі, була стимулом зеленосвяточного Послання Патріярха Йосифа ,,Про поєднання в Христі", в якому сказано: ,,Тому за усильною спонукою українських віруючих людей, звертаємось оцим, Український Народе, до Тебе, щоб ти розпочав уздоровлення від коріння своєї духовости, від своєї безсмертної душі і потреб"... Найчисленніші Церкви в нас є Православна і Католицька, і безсторонньо кажучи, нема між нами суттєвої догматичної різниці, як це виказують теологічні студії й свідчить історія. Правду кажучи, розлам і поділ є піддержувані тільки ззовні від тих, які знають, що тим ослаблюють український нарід і Церкву. Світлим моментом в нашій історії були порозуміння на тлі патріярхату між обома Церквами за Митрополитів Петра Могили і Йосифа Велимянина Рутського... І треба признати, що такі великі кроки зближення і порозуміння в новіших часах були вже зроблені за Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького. Так само і тепер відбулася сердечна зустріч при великому здвизі православних у Бавнд Бруку з Митрополитом Іоаном Теодоровичем. Там впали тоді великі слова: ,,Ми такі православні, як Ви католики".

Для мене особисто це прекрасні слова, можливо тому, що народилась і виростала я в Криворівні, в домі о. Олексія Волянського, де творилась леґенда гуцульських Афін — як їх назвав Михайло Коцюбинський, а може тому, що мала щастя виховуватись в українскій гімназії Рідної Школи в Яворові біля Львова, де катехитом був незабутній о. Кушпіт, бувший січовий стрілець, що на ділі впроваджував екуменізм, бо був він опікуном і виховником бурси, де примістилось понад сорок молодих українців, які нелеґально продістались до нашої школи із Волині, Холмщини й Підляшшя. Між ними мої два незабутні побратими, Михайло і Стьопа. Михайло — волиняк кремезної будови, солідними господарськими чоботами шарудів за моєю лавкою, а біля нього рудий, цілий покритий ластовинням, сухий як билина Стьопа, що в лаптях приходив до кляси, а тільки в неділю вбирав чорні, сильно намащені товщем черевики. Дісталась я до цієї школи 12-ти літнім дівчам просто з гуцульського села, із сільської школи, відразу до 2-ої гімназійної, та не мала в науці ніяких труднощів, тільки, говорячи навіть українською літературною мовою, не могла позбутись гуцульського акценту. Це всіх бавило, отже Стьопа і Микола шарпали мене за білі коси, щоб тільки почути, як я говорю. На перепросини Микола рисував мені малюнки, а Стьопа посилав свої перші поезії. Вони, як і я, тужили за своїми рідними сторонами. Микола розказував про соковиті пшеничні лани, про зелені балки та багаті сади, а Стьопа захоплювався красою поліських озер.

Особливо тужила я за рідними горами, за чаром гуцульського села під час Великодніх ферій, які вперше прийшлось перевести мені поза домом, а радше приходством дідуся. Я свідома, що тим я справила велику прикрість моїм дорогим вуйкам, Теодозієві та Олександрі Ставничим, які не могли зрозуміти, чому в мене увесь час заплакані очі.

У Велику П'ятницю ми всі, членки Марійської Дружини, відбували дижури біля Божого Гробу, по закінчені молитви я зустріла біля церкви моїх побратимів. Вони були незвичайно піднесені на дусі, а очі їх прямо сіяли радістю. Зустріли вони мене словами: ,,Володя, ми сьогодні розговілись у о. Кушпіта". Це вперше тоді я зустрілась із цим словом, що означало відбути великодню сповідь. І тоді пролунали їх незабутні слова, що на все життя врились в мою пам'ять та дивним теплом налили моє серце: ,,Володя, ти не знаєш, яке це щастя мати своїх українських священиків-патріотів''. Відтоді вони не опустили ні однієї Богослужби, а їхні сильні голоси були прикрасою нашого гімназійного церковного хору.

Цю велику правду, значення української Церкви та українського патріотичного священичого стану, жевріючим словом потвердив Валентин Мороз, світоч нашого сучасного національного змагу, що його Алла Горська назвала ,,Квіткою серед снігів":

,,Взагалі: руйнувати підвалини нації навигідніше під приводом боротьби з Церквою. Церква настільки вросла у культурне життя, що не можливо зачепити її, не пошкодивши духової структури нації. Не можливо уявити традиційні цінності без Церкви. Мусимо зрозуміти нарешті: боротьба з Церквою означає боротьбу з культурою. Скільки разів рятувала націю сама Церква? Особливо у тих умовах, де зміна віри означала зміну національности. У деяких селах Холмщини українці розмовляли по польськи. І залишились українцями, доки мали українську віру і Церкву" (В. Мороз: ,,Хроніка Опору").

Це, на жаль, вже тільки історична правда, — розказував мені один очевидець, — що сьогодні в княжому городі Холмі немає сліду українського славного минулого, усі церкви на Холмщині перемінені на косцьоли, а навіть на гробах позатирані кирилицею вириті імена українських патріотів, або динамітом висаджені старинні гробниці. А на запит про українську Церкву і її героїчне минуле, польські священики відповідають: ,,Не вєм, ніґди нє слишалем". Це саме сталось на Лемківщині, а пограбовані із церков українські ікони нагло стають мистецькою цінністю сучасної Польщі, як чужа,а не українська власність.

Промовляючи на авдієнції українських Владик у Папи 13-го грудня 1976 р., Блаженніший Патріярх Йосиф гідно став на захист українського народу, що найшовся у ,,страшних часах, які нагадують картини з Апокаліпси св. Йоана": ,,Ми, пастирі,хочемо сповнити свій пастирський обов'язок. Ми не хочемо бути глухими на голоси мільйонів наших вірних у всіх країнах під комуністичними режимами, — голоси з тюрем, заслань і таборів смерти по всіх просторах Східньої Европи і Азії аж до Полярії.

(Продовження буде)

Анна Пелех...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

України. Тепер, приїхавши після великих труднощів на Захід, Анна Пелех висловила побажання виступити принагідно також перед українською громадою, познайомитись з нею і, в першу чергу, передати їй своє мистецтво гри на скрипці. За короткий час перебування в Ню Йорку скрипалька вже зуміла нав'язати зв'язки з українським музичним світом, стала членом Українського Музичного Інституту Америки за посередництвом піяністки Калини Чічки-Андрієнко, дає лекції українським студентам тощо. Чоловік пані Анни Емануель Бодер мусів задовільнитись працею в Рочестері, де він є заступником дириґента симфонічної оркестри, а їхній син Олександер продовжує свої музичні студії в Джуліярд Скул оф Мюзік в Ню Йорку.

Перебуваючи ввесь час поза Україною, пані Анна Пелех, яка має докторат з музики, не мала нагоди багато користуватися українською мовою, яку вона знала з дитинства, але, зустрінувшись з українцями на Заході, вона без труднощів почала нею говорити, радіючи при тому, що, як це вона висловилась, „віднайшла своє дитинство серед українців на поселеннях''. Не без гордости мисткиня стверджує, що вона брала лекції у відомого скрипаля Давида Ойстраха. Після закінчення Музичної консерваторії в Москві, Анна Пелех виступала разом з симфонічними оркестрами, або індивідуально в багатьох республіках СССР, в тому числі в містах Харкові, Львові і Одесі. Не без обурення пані Анна Пелех розказує про брутальність совєтської влади, яка не дозволила їй навіть взяти власної скрипки.

Виступаючи в Італії в часі переїзду до ЗСА, Анна Пелех одержала там дуже позитивні оцінки італійських музичних критиків, які стверджували її майстерність і прекрасну опанованість інструменту. Покищо пані Анна є в пошуках за українським репертуаром і в цьому допомагають їй українські приятельки, з якими вона заприязнилась на протязі короткого перебування в цьому, як вона каже, „місті-велика-ні''.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

На вшанування св. пам'яті ПОМЕРЛИХ — склали пожертви для УВАН у США та на інші цілі за час від 1-го вересня 1976 року по 10-го лютого 1977 року:

п. Шерба з родиною через п. Марію Ржепецьку св. п. д-ра Бориса Ржепецького	$ 20.00
п. Вересон з родиною через п. Марію Ржепецьку св. п. д-ра Б. П. Ржепецького	20.00
п. Н. і Г. Гончаренко св. п. д-ра Б. П. Ржепецького	50.00
п. Ірена Цегельська св. п. д-ра Б. П. Ржепецького	50.00
п. Маріяна Яната пам'яті проф. Юрія Перхоровича	50.00
п. Федір Бульбенко — на пам'ятник проф. Володимира Міяковського	25.00
Волинський Бібліотечний Центр св. п. проф. Юрія Перхоровича	10.00
п. Варвара Бакало — пожертва на пам'ятник проф. Володимира Міяковського	25.00
п. Федір Павлович Бульбенко у спец. фонд видання праць Евгена Плужника	25.00
д-р Ірена Тимошенко св. п. інж. Олександра Тимошенка	50.00
п. Ганна Ширей на пам'ятник проф. Володимира Міяковського	10.00
п. Олександра Бражник — пожертва на пам'тник проф. Володимира Міяковського	50.00
п. Галина Білоус, на пам'ятник проф. Володимира Міяковського	20.00
п. Олександер Неділко, на пам'ятник проф. Володимира Міяковського	50.00
п. Федір Бульбенко на пам'ятник проф. Володимира Міяковського	25.00
п. інж. Яків Балабан, пожертва до спец. фонду Т-ва Подоляи УВАН у США	100.00
п. Вініян Несенюк пам'яті Івана Несенюка	1,000.00
п. Федір Бульбенко у спеціальний фонд на видання праці проф. Дмитра Дорошенка „Гетьман Петро Дорошенко"	50.00
Федір Бульбенко на пам'ятник проф. Володимира Міяковського	25.00
п. Г. Бистрицька, св. п. проф. Юрія Перхоровича	15.00
п. Люба Мурин св. п. свого мужа Івана Мурина	10.00
п. Володимир Тутка пам'яті Дружини Тутки	25.00
п. Любов Дражевська пам'яті Івана Дубровського	5.00
п. Стефанія Гордіюк св. п. Анни Кіпи	10.00

Управа УВАН у США та Управа Фундації її висловлюють щиру подяку ЖЕРТВОДАВЦЯМ за складені пожертви.

УКРАЇНСЬКИЙ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

дукти. На ринку також піднеслися ціни в півтора до два рази — на мед, сало, м'ясо, сметану, фрукти та ярину.

б) Обмеження на закупи продуктів харчування як ось: 2 кг. хліба, 1 кг. борошна і макаронних виробів, 1кг. цукру, 0,5 кг. товщів, масла та інших продуктів,

в) А масла, м'яса, картоплі, моркви, капусти і багато іншого — часто немає.

г) Позамикали багато харчових магазинів, а повідчиняли на кожному розі магазини „Водка-пиво". Дітей годують горілкою.

3. а) Питання про полегші багатодітним родинам трудящих. На жаль, жодних! В черзі показуємо наші дві книжки про нагородження медалями „за материнство". І що ви думаєте, — молока і того не дістанеш. Говорять так: „Покажіть, де у вас в книжці написано про право брати харчі без черги і в необмеженій кількості?" Ми тільки здвигаємо плечима. Дійсно! Де є таке право для нас, багатодітних? Його просто нема. Треба хіба повісити медалі на груди — і хай діти замість харчів, дивляться на медалі. А який глузд з них? Квартири багатодітним не дають добросовісно по закону, а якщо й дають, то з обманом, або дають „На тобі, Боже, що мені негоже". Як правило, погано відносяться до таких родин і в школі, і на праці, і в побуті.

б) Погана медична обслуга, не приїжджають на виклик „скорої помочі'', холодне відношення лікарів. (Погана обслуга, погане лікування і харчування). Як в „Ревізорі" — гарний хворий і сам вилікується.

в) Немає жадних полегш на лікарства і лікарські листи, а на довідці не проживеш.

4. Я не погоджуюся в питанні обмеження особистих свобід і прав громадян.

1а) У нас є свобода для пропаґанди атеїзму, але немає свободи для пропаганди релігії. Немає друкованих видань і книг, журналів, газет, радіо і телебачення. Церкви і манастирі замикають під будьяким претекстом, про будову нових немає що й говорити.

б) Нашу профспілку об'єднали в єдину організацію, підчинену партії і урядові. Хоч існують профспілки портових вантажників, рибалок, моряків, металюргів і т. д. У кожного свої інтереси і проблеми. Профспілка повинна боронити права робітників перед партією і урядом. Вона повинна мати право на колективні протести і домагання підвищення заробітної платні, кращих умов праці і відпочинку. Керівні органи повинні вибиратися і назначатися самими робітниками, а не політбюром партії. Профсоюз і партія повинні бути від себе незалежні. Особливо це видно на прикладі місцевкомів, де насамперед подають готові списки місцевкому, зложені з осіб, що їм подобаються (підлабузників, товаришів по чарці) в патрбюро, а потім роблять вигляд, немов їх вибирає профспілкове зібрання.

2 а) Такі вибори без вибору відбуваються у нас і у вищі органи влади. Десь там на партзібранні виступить якийсь там товариш з начальства, або підлабузник і виставить кандидатуру свого шефа. Похвалить його — івлучать його в список виборів. В анкеті дають по одній кандидатурі, так що нічого вибирати. А навіть якщо і попадеться гарний депутат, то йому дають дуже мало прав і можливостей допомагати людям.

б) Наш громадяни позбавлені права протесту, демонстрацій, штрайків і інших форм протесту. А скарги не допомагають.

в) Інакшедумаючих громадян переслідують органи міліції, КҐБ, а на праці — начальство. Так було і є зі мною. За моє домагання піднесення життєвого рівня і заробітку — щоб мої діти і ми не голодували, не ходили босі і голі, щоб можна було давати гроші для школи і на різні інші потреби — мене переслідують. Не дають більше заробити п'ятого розряду, не влаштували жінки на плавмайстерні прибиральницею. Не дали візи на корабель, що пливе за кордон. Жартома або і на серйозно називають мене „ворогом народу" і антирадянщиком. Хто це говорить? Начальство.

г) Привернути права і дальше їх поширення національним республікам, зокрема Україні. Освіта — школи, університети — українською мовою. Установи також повинні вести діловодство українською мовою. Республіка повинна мати свої національні кадри в усіх ділянках життя.

г) Припинити кампанію цькування і наклепів проти різних вчених, письменників і поетів: Солженіцина, Сахарова, Твердохлєбова, Буковського, В. Мороза, Н. Строкатої, Дзюби і Каранського. Дати їм право виступати на зібраннях, нехай народ сам рішить, праві вони, чи ні.

5 а) Випрацювати таку конституцію, де були б такі закони, які ґарантують право громадян на свободу і які поклали б кінець діяльності КҐБ. Хай вони полюють за ворожою розвідкою, а не займаються „полюванням на відьми" за своїми громадянами — інакшедумаючими.

б) Випрацювати правдиві закони про права на свободу слова, друку, виборів, зібрань, демонстрацій і штрайків.

в) Закон про свобідну еміґрацію.

Лише в такій демократичній і процвітаючій країні ми погоджуємося жити і виростати наших дітей.

м. Одеса, 14 листопада 1976 року.

Сірий"

ВАКАЦІЙНИЙ КУРС УКУ В РИМІ

Український Католицький Університет у Римі влаштовує УІІІ Вакаційний Курс в днях від 16-го до 17-го липня 1977. На ньому викладатимуть: Я. Гніздовський (Українознавче мистецтво на тлі західньоевропейського), В. Лев (Розвиток української літературної мови), Б. Лончина (Постать Дон Хуана в літературі), В. Маркусь (Правні основи новітньої української державности), о. І. Музичка (Сучасний гуманізм і питання виховання), М. Овчаренко (Релігійні мотиви в підсовєтських письменників), Л. Рудницький (Фавст у світовій літературі), о. І. Тилявський (Сучасна література в УССР), Ю. Фединський (Вступ до правничих наук).

Ближчі інформації про Курс дає проф. В. Лев: 95-26 92nd St., Ozone Park, N.Y. 11416.

Іван Хомко переобраний...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

представників сусідних Округ: Стефана Островського — голову Надгудзонської Округи та інж. Богдана Мака — представника Нюаркської Округи. Президію для переведення нарад обрано в особах інж. Володимира Бакальця і протоколяра Василя Марущака. Протокол з попередніх Загальних Зборів відчитав Василь Марущак, — його прийнято без змін.

Вичерпний звіт з діяльности Управи склав голова Округи Іван Хомко, заторкнувши в ньому всі ділянки праці. Він згадав про придбаних 49 нових членів Округою, з яких він сам придбав десять, а відтак зосередив свою увагу над працею Округи у влаштуванні стейтового Союзового Дня в Бавнд Бруку, якого був головою. Слідували звіти заступника голови Григорія Клименка, секретаря Василя Маращука, касира Івана Блихи і організаційного референта Петра Головчука. Григорій Клименко і Василь Марущак сказали про свою працю, а касир Іван Блиха поінформував, що касове сальдо на день нарад виносить 806.51 долярів. Він заявив, що ще п'ять років тому каса Округи не мала жадних грошей, але коли почали влаштовувати імпрези, а головно Союзові Дні, каса збагатилася. Організаційний референт Петро Головчук жалував, що Округа не могла виконати квоту на 100 відсотків, але, придбавши 49 членів, виконала її на 75 відсотків і заробила грошовий бонус. За Контрольну Комісію звітував її голова Назар Михайлишин, а його доповнили члени комісії Варвара Тижбір і Володимир Оліярник. По дискусії і уділенню абсолюторії предсідник нарад запросив до слова пароха місцевої УКЦеркви св. Миколая о. митрата Володимира Білинського, який в першу чергу висловив подяку голові Округи за запрошення до участи в нарадах, а відтак інформував, що прибув на наради не лише як місцевий парох, але також як почесний голова Т-ва за Патріярхальний Устрій УКЦеркви. Він висловив подяку Екзекутивному Комітетові УНС та редакторам „Свободи'' за прихильне ставлення до веденої акції в користь голови УКПЦеркви Блаженнішого Патріярха Йосифа, як також в справі корпорації Патріяршого Фонду св. Софії. Бажав добрих успіхів в загальній праці Окружному Комітетові та цілому УНСоюзові. У міжчасі на залю ввійшов почесний голова Округи о. протопресвітер Теодор Форостій, якого голова президії представив приявним та запросив до почесної президії. Запрошений до слова головний організатор Степан Гавриш, привітавши президію і зібраних, висловив в імені Екзекутивного Комітету подяку о. митратові Володимирові Білинському за слова признання УНСоюзові, а дальше заторкнув всі ділянки союзової праці в минулому році та подав плян праці цілости Союзу на біжучий передконвенційний рік. Обласний організатор Василь Оріховський висловив подяку голові Округи Іванові Хомкові за гарну працю, за виконання квоти на 75 відсотків і придбання десяти нових членів. Він висловив подяку довголітньому секретареві 42 Відділу Петрові Головчукові, який придбав 18 членів, та згадав секретарів Івана Бурного і Григорія Клименка, які причинилися своєю працею до виконання квоти Округою на 75 відсотків. Усіх просив співпрацювати з секретарями і допомагати їм в організаційній праці. На закінчення п. Оріховський вручив голові чек-бонус за виконання квоти.

В імені Комітету Нюаркської Округи привітав зібраних інж. Богдан Мак, який бажав успіху в праці Пассейській Окрузі та запросив членів Управи до участи в Річних Зборах Нюаркської Округи, які відбудуться 12-го березня. Привіт зложив також голова Надгудзонської Округи Стефан Островський і запросив членів Управи Пассейської Округи на наради його Округи, що відбудуться 20-го лютого.

По доповідях і привітах відбулася дискусія, а опісля вибір Управи на 1977 рік в складі: о.протопресітер Теодор Форостій — почесний голова, Іван Хомко — голова, Григорій Клименко — заступник голови, Василь Марущак — секретар, Іван Блиха — касир, Петро Головачук — організаційний референт, інж. Володимир Бакалець — пресовий референт і вільні члени: Павло Войтів, Анна Ковальчук і Мартин Франк. Контрольну Комісію очолив Назар Михайлишин, а на членів обрано пані Варвару Тижбір і Володимира Оліярника.

Перед закінченням нарад о. протопресвітер Теодор Форостій привітав нововобрану Управу, згадав про уділену позичку УНСоюзом на будову УПЦеркви Св. Вознесіння в Кліфтоні, якої він є парохом, і висловив подяку проводові УНСоюзу. Молитвою закінчив наради о. Теодор Форостій, а раніше голова Іван Хомко подякував за перевибір та запросив усіх на перекуску, яку приготовила Управа Округи.

„ПРИПИНИТИ СПІЛКУ"...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

це імперія, а що вона велика й сильна, то з нею Франція мусить жити й співпрацювати. Сьогодні висновки зовсім інші.

Сьогодні вже не тільки великі політичні щоденники, але й масові „брукові'' часописи говорять про те, що це імперія — „на глиняних ногах'' у зв'язку зі своїми внутрішніми труднощами. Словом: Західня Европа починає нарешті бачити, що „король голий''.

Авжеж, це тільки початок основної зміни поглядів. Але при допомозі загрози для Европи з боку компартій (зокрема в Італії, Франції, Португалії, а завтра може й Еспанії), при допомозі виразного становища ЗСА — цю зміну можна б поглибити. Поглибити настільки, що стане виразний протимосковський і протикомуністичний фронт. А що події ніколи не стоять на місці, то це довело б і до активної постави за розподіл тієї імперії, що хитається з нутра.

Але до розвалу імперії — не так то й близько. Питання стоїть не в площині хрестоносного походу проти комунізму завтра. Питання стоїть в площині, що її поставив масовий паризький щоденник „Ль'Орор'': на що розраховує Брежнєв у своїй безшабашности в насилуванні Гельсінкських домовлень? Відповідь: на мовчанку Заходу. І ось коли б Захід перестав мовчати, перестав бути „об'єктивним спільником Брежнєва'', це була б величезна моральна підтримка для сил спротиву в нутрі СССР.

Розуміється, що така постава залежить в першу чергу від найбільшої антимосковської і антикомуністичної потуги, якою є ЗСА. Але й у ЗСА, і повсюди, багато залежить від нашої активности. Коли б ми здобулися на справжню, багатоплощинну, добре зорганізовану (нехай і коштовну) інформацію, на постійну дію, могли б ми багато допомогти в цій зміні поглядів, а тим і наставлення, а тим і політики. Писав недавно не дуже то нам прихильний Агурський: одним із моментів найбільшого (в СССР) спротиву, який помічається в Україні, є сильна українська еміграція...

Чи ми мусимо завжди слухати того, що нам „німець скаже''? Невже не можемо додуматися самі?

Замість квітів на свіжу могилу

св. п. інж. Трохима Лесика

зложили жертви на Семінарію при Консисторії у Бавнд Бруку:
Сестрицтво Катедри св. Володимира у Ню Йорку $30.00
Пані Марія Бокс, інж. Михайло та Ліда Белендюки, панство Ольга та Микола Дяченко, інж. Зіновій та Валя Туркало, директор Левко та Рая Куделя, інж. Петро й інж. Леся Марченко, панство Зіна та Микола Миськові, інж. Юрій та Марина Зеленські, інж. Юрій та д-р Марія Огіснки. — $145.00.
Разом $175.00

Щедрим Жертводавцям вдова, донька та онуки пересилають сердечну подяку.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 27-го січня 1977 року відійшла у Вічність на 84-му році життя, наша Найдорожча МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п.
МАРІЯ КОССАК
з дому БУЛЬКЕВИЧ

Покійна народилася в Дрогобичі, Західня Україна.
ПОХОРОН відбувся 31-го січня 1977 року з похоронного заведення М. Колодія до церкви св. Петра і Павла, а відтак на український католицький цвинтар, Парма, Огайо.

У тяжкому горю залишились:
дочка ЗУЗАННА НІМИЛОВИЧ з мужем і дітьми
син ЕВГЕН з дружиною і дітьми
6 внуків і 2 правнуки
та Родина в Україні і Польщі

В ПЕРШУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого та Незабутнього
МУЖА, ТАТА і ДІДУСЯ

бл. п.
Мґр ОСИПА СТЕЦУРИ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ ЛІТУРГІЇ з ПАНАХИДАМИ

в ПОНЕДІЛОК, 21-го ЛЮТОГО 1977 р. в церкві СВ. ЮРА, НЮ ЙОРК — 8:30 ранку;
Каплиці Коменданта Атлантійської Фльоти НАТО, NORFOLK, Va., о год. 11:30 ранку;
у ВІДНІ, в церкві СВ. ВАРВАРИ;
у ВІНДСОР, Канада, в церкві СВ. МИХАЇЛА;
в ТОРОНТІ, Канада, в церкві СВ. о. МИКОЛАЯ.

Просимо спом'янути Покійного в Ваших молитвах.

Дружина — СОФІЯ
Донька — ЛЯЛЯ з Родиною

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Марії Процик з дому Стойкевич

складаю 25.00 долярів
на Видавничий Фонд Збірника про Зборівщину.

•

Опечаленій Родині Покійної складаю глибоке співчуття.

МИКОЛА БУТА з Родиною

Філядельфія, Па.

У ВОСЬМУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Дорогого МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п.

СТЕПАНА ЛАЗУРЕНКО

ПОЛКОВНИКА АРМІЇ УНР

у неділю, 27-го лютого 1977 року, о год. 12-ій дня
в церкві св. Андрія в Детройті, Миш.

буде відслужена

ПАНАХИДА

Всіх Знайомих просимо помолитися в цей день за спокій Його Душі.

РОДИНА

Українське Академічне Козацтво
„ЗАПОРОЖЕ" в Ню Йорку

ділиться зі своїм Членством та Українським Громадянством сумною вісткою, що 26-го грудня 1976 року по тяжкій недузі, відійшов від нас у Вічність наш Незабутній ЧЕСНИЙ БАТЬКО

сл. п. о. д-р протопресвітер

ВОЛОДИМИР СЛЮЗАР

ПОХОРОН відбувся дня 29-го грудня 1976 р. на цвинтарі Монтроял в Монтреалі, Канада.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

•

Опечаленій Дружині та Родині Покійного висловлює наші щирі співчуття.

СТАРШИНА

277-ий Відділ УНС в Гартфорді, Конн., відбув річні збори — розподілив 2,500 дол. на добродійні цілі

Відділ 277, Гартфорд. На фото стоять [зліва]: Яків Несторук — рекордовий секретар, Микола Шегда — одержав грамоту за 50 років членства в Союзі, Степан Гавриш — головний організатор УНС, Василь Дерлиця — одержав почесну грамоту як довголітній член Управи, Семен Кравець — фінансовий секретар. В другому ряді стоять [зліва]: інж. Александер Родзінський — голова президії,і Володимир Василенко - голова Відділу.

Гартфорд, Конн.(с.г.) У неділю, 30-го січня ц.р., тут в залі Українського Народного Дому відбулися 67-мі з ряду Річні Збори 277-го Від.УНСоюзу Братства св. Івана Хрестителя. Збори відкрив голова Відділу Володимир Василенко. Він привітав приявних на залі членів Відділу, а між ними і головного організатора УНС Степана Гавриша. Відтак, згідно денного порядку, голова Відділу зарядив вибір президії для переведення нарад. Приявні одноголосно на голову президії вибрали інж. Александра Родзінського, а на протоколянта Якова Несторука. Подякувавши за довір'я, голова президії зарядив вшанування хвилиною мовчанки померлих членів, а опісля, згідно порядку нарад, прочитано протокол з минулорічних зборів. Протокол відчитав Яків Несторук, який присутні прийняли без поправок. Відтак слідували звіти членів уступаючої Управи. Першим звітував голова Відділу Володимир Василенко, який коротко і речево поінформував про працю цілости Відділу. За його словами члени Управи були активними у всіх ділянках не лише союзової праці, але також і загально-громадської. Говорячи про організаційну ділянку, він заявив, що Відділ придбав 31 членів, а з того він сам придбав 11 членів. По десять членів придбали Семен Кравець — секретар Відділу і Петро Дутка — касир Відділу. Рекордовий секретар Яків Несторук відчитав дуже добре опрацьований писемний звіт про його діяльність у Відділі на тому пості. Слід додати, що він позитивно і з признанням у своєму звіті висловився про працю цілости УНСоюзу. Про рух членства і фінансові справи обширно інформував присутніх секретар Відділу Семен Кравець. Він заподав, що за одинадцять місяців зібрав для УНС 20.600дол. членських вкладок, які переказав до Головної Канцелярії в Джерзі Ситі. Говорячи про рух членів, він інформував, що в звітовому році померло 5 членів, придбано 31 членів, а разом всіх аплікацій Відділ нараховує 556.3 з того, дорослих членів у Відділі є 339, дітей 129 і 78 осіб є забезпечені акцидентовою грамотою. Дальше секретар інформував про його і голови Відділу участь у нарадах Окружного Комітету, як також про участь в секретарському курсі трьох Округ Нової Англії, що відбувся в Виллимантику в жовтні 1976 року. За Контрольну Комісію обширний звіт склав голова Тиміш Мельник, заявляючи, що книговодство у Відділі ведено взірцево. Знайдено всі прилоги, як для приходів, так і розходів і тому він запропонував уділення членам уступаючої Управи вотум довір'я з признанням. По звітах членів Управи і Контрольної Комісії присутні члени на залі ставили ряд питань, на які одержали відповідь від голови Відділу, секретаря і голови Контрольної Комісії. З черги приступлено до вибору Управи і Контрольної Комісії на 1977 рік, яку обрано в такому складі: Володимир Василенко — голова, Микола Techniques Мединський — заступник голови, Яків Несторук — рекордовий секретар, Семен Кравець — фінансовий секретар, Петро Дутка — касир, Василь Куцман — заступник секретаря. На членів Управи обрано: Василь Дерлиця, інж. Осип Бандера і Василь Грунтовський. Контрольну Комісію, як голова очолив Тиміш Мельник, а членами обрано Володимира Гука і М. Колінського.

Запрошений до слова головний організатор УНС Степан Гавриш в першу чергу висловив признання за успішну працю в 1976 році, доказом чого було придбання 31 нових членів, та зібрання поважної суми членських вкладок. Відтак він коротко поінформував про загальну працю цілости Союзу в 1976 році. Він говорив про фінансові справи, боргові зобов'язання, організаційні, про ,,Свободу'', ,,Український Тижневик'', Союзівку, про плян будови дому на Союзівці для членів УНСоюзу — пенсіонерів. Відтак заподав плян праці на біжучий передконвенційний рік, у якому передбачено придбати 5.000 членів, а 277-ий Від. повинен придбати 40 членів. З черги Степан Гавриш в асисті голови Відділу Володимира Василенка вручив почесну плякету довголітньому голові і членові Управи Василеві Дерлиці, а також почесну грамоту за 50 років членства Миколі Шегді. Також почесні грамоти ще надано Ярославові Гукові, Михайлові Бойкові, Іванові Гнатюкові. По врученню почесних грамот присутні члени ставили ряд питань Степанові Гавришеві, на які одержали вичерпні відповіді.

Відтак голова президії А.Родзінський, приступивши до точки внесків уділив слово голові УНДому Петрові Титорові, який поставив внесок, щоби зібрані члени на Річних Зборах подарували 1.000 долярів, які Відділ позичив Народному Домові. Присутні члени одноголосно схвалили цей внесок, а до того признали ще дати додаток на Народний Дім в сумі 500.00 долярів з ,,Братської Каси''. Також зібрані члени ,,Братської Каси'' схвалили подарувати 1.000 долярів Головній Управі СУМА, які були позичені на будову Світлиці на Оселі в Еленвіллі. Разом під час річних зборів розподілено з Відділової каси і ,,Братської Каси'' 2.500 долярів.

Переобраний голова Володимир Василенко в імені обраної Управи подякував всім за довір'я, за жертвенність на громадські цілі, запевнив головного організатора Степана Гавриша, що Відділ виконає свою організаційну квоту, а відтак запросив всіх на перекуску, яку приготовила Управа Відділу.

Річні Збори 163-го Відділу УНС "Єдність" у Філядельфії

Філядельфія, Па (с.г.) — Тут у неділю, 9-го січня ц.р. у залі Дому УНСоюзу відбулися Річні збори 163-го Від. УНС Т-ва ,,Єдність''. Збори відкрив голова Відділу Яким Козел, який привітав присутних членів, а між ними основноположника Відділу Стефана Гвіздя, довголітного секретаря — піонера Івана Потучка головного організатора УНС Степана Гавриша, голову Філядельфійської Округи Петра Тарнавського і касира Округи Івана Данківського. З черги голова зарядив вибір президії для переведення зборів, яку очолив Стефан Гвіздь, а на протоколянта нарад обрано Теодора Дуду. Протокол з останніх нарад прочитав Теодор Дуда, а що не було завваг, то голова президії покликав до звіту членів Управи і Контрольної Комісії. За цілість праці у Відділі звітував голова Яким Козел. За його словами рік 1976 почався некорисно для Відділової праці тому, що не можна було відбути Річних зборів на час, які з незрозумілих причин все відкладав попередній секретар Стефан Филик. Відтак, коли врешті такі збори відбулися і обрано нову Управу, Відділ почав вести інтенсивну працю у всіх ділянках, а найбільше уваги присвячено організаційній ділянці, яка увінчалася великим успіхом, а саме придбанням за короткий час 26 нових членів. Голова Відділу, говорячи про організаційні успіхи, висловив подяку і признання для Теодора Дуди, який властне придбав згаданих членів, виконуючи обов'язки заступника секретаря. За неприсутню секретарку Відділу Орисю Дуду, звітував її батько — заступник секретаря Теодор Дуда. Він заподав вичерпний звіт про рух членства у Відділі, про фінансові транзакції, а головно про суму зібраних членських вкладок і переказання їх до Головної Канцелярії УНСоюзу. Говорячи про книговодство Відділу, Теодор Дуда, заявив, що попередній секретар не передав адресара членів, як також інших доказів, і тому нова Управа Відділу витратила багато часу на пошукування сво їх членів. Звітуючи про нових членів.він заявив,що з допомогою голови Відділу і інших членів Управи за короткий час придбано 26 членів забезпечених на 47.000 долярів. Закінчуючи свій звіт, Теодор Дуда заявив, що Управа Відділу плянує придбати 1977 року ще більше нових членів, а на початок того року в січні вже придбано два члени. За Контрольну Комісію звітував Михайло Паласюк, заявивши, що під час контролі книговодства знайдено всі прилоги приходів і розходів в найкращому порядку і тому поставив внесок на уділення уступаючій Управі абсолюторії з признанням. По звітах Управи і Контрольної Комісії відбулася речева дискусія, у якій присутні члени на зборах висловили свої думки про працю Відділу. Пані Анна Гвіздь сказала, що вже давно не чула на зборах 163-го Від. так речевого звіту членів Управи. Із признанням для Управи за так успішну працю у короткому часі також висловився довголітній секретар Іван Потучко.

З черги приступлено до вибору Управи Відділу на 1977 рік, яку одноголосне обрано в складі: Яким Козел — голова, Йосиф Волчастий — заступник голови, Теодор Дуда — секретар, Марійка Ільницька — заступник секретаря, Микола Лишак — касир. Контрольну Комісію очолив Михайло Паласюк, а членами обрано Катерину Семен і Ніну Волчасту. Відтак голова президії Стефан Гвіздь запросив до слова головного організатора Степана Гавриша, який в першу чергу привітав його як основоположника 163-го Від., який він оснував 59 років тому, 28-го липня 1918 року. У своєму слові С.Гавриш побажав кріпкого здоров'я основоположникові Відділу — піонерові і заслуженому союзовцеві Стефанові Гвіздеві, а присутні на залі відспівали йому многоліствіє. З черги головний організатор висловив подяку Управі Відділу, а головно Теодорові Дуді за успішну організаційну працю. Відтак він інформував присутніх про многогранну працю цілости УНС у всіх ділянках, а також подав плян праці на біжучий рік, при чому апелював до нової Управи придбати в передконвенційному році бодай 30 нових членів. Опісля в асисті голови Округи Петра Тарнавського головний організатор вручив основоположникові Відділу Стефанові Гвіздеві почесну грамоту за працю для УНСоюзу. Передано також грамоти за 50 років членства в УНС Іванові Потучкові і Анні Гвіздь. Теодорові Дуді вручено спеціяльну плякету за членство в Клюбі ,,Заслужених Союзівців''.

Голова Округи Петро Тарнавський в імені Окружного Комітету склав подяку Управі за придбання 26 членів в 1976 році, що й допомогло Окрузі зайняти першенство одинадцятий раз з ряду. Відтак він побажав успіхів новообраній Управі, при тому запевнивши повну співпрацю з Відділом.

Закриваючи наради, переобраний голова Відділу Яким Козел подякував присутнім членам за вибір, склавши заяву, що разом з секретарем Теодором Дудою докладуть усіх зусиль, щоб на 29-ту конвенцію УНСоюзу, Відділ міг вибрати двох делегатів. По нарадах відбулася перекуска — гостина, під час якої ще довго присутні говорили про союзові і загально-громадські справи.

Різдвяний концерт в УПЦеркві Св. Тройці в Ірвінґтоні

Дня 16-го січня ц.р. відбулись традиційні, щорічні коляди в українській православній церкві св. Тройці в Ірвінґтоні. Божественну Літургію урочисто відслужив настоятель церкви св. Тройці, митроф. прот д-р Юрій Шумовський в асисті отця протодиякона Володимира Поліщука. Концерт колядок був попереджений концертовим співом самої Літургії, бо якраз тоді, хор ім. Д.Бортнянського під диригуванням інж. Д.Олійника виконав твори найкращих українських композиторів, чим надзвичайно звеличав Богослуження.

Традиційна ялинка оздоблювала Божий Храм і кожному пригадувала величну світову подію — народження Христа Спасителя і наш рідний край. В кінці Богослуження, о. настоятель сполучив-поєднав своє повчальне святочне слово з короткою історією наших українських коляд і щедрівок, пояснивши їхнє значення в історії, культурі та в релігії українського народу, як на батьківщині, так і на еміграції. Зараз же після просякнутого релігійним та національним змістом і почуттям словом отця настоятеля, — розпочався концерт колядок.

В програмі концерту виконано коляди та щедрівки о. прот. К.Стеценка, Д.Бортнянського, С.Людкевича, М.Лисенка та М. Строкіна ,,Слава на небі Богові'' та Ф. Грубера ,,Тиха ніч, свята ніч''. Хор ім. Бортнянського не тільки виконав досконало техніку співу, але головне, він зумів в кожнім слові і в мотиві коляд — виявити всю красу і мистецьку міць нашої української народної творчості і її природний сантимент, національне забарвлення і Боже надхнення.

Після концерту, що відбувся в самому хрвамі св. Тройці, всі присутні були запрошені до парафіяльної залі, де засіли за святочний стіл з просфорою та кутею. Тут присутніх зустріла приємна несподіванка. Вельми шанована і улюблена всіма українцями обох віровизнань Іванна Коніва виступила зі своїми ,,соловейками'' з СУМУ, —Нюарк, і відіграла сцену з Різдвяної Ночі у нас на Україні, та передала тугу та найкращий спогад про неї нашої української молоді за кордоном. У зв'язку з тим, що на Батьківщині заборонено святкувати Різдво Христове, з традиційною нашою християнською ялинкою, тому діти України з СУМУ, по черзі засвічували свічечки на ялинці у пам'ять рідних, земляків, що терплять безбожницьку московську неволю і не мають змоги там у Різдвяну Ніч засвітити світло на ялинці. Ця прекрасна сцена, ніжний спів сумівок так зворушив почуття приявних, що у багатьох стояли сльози на очах. Після цього, милих гостей з СУМУ запрошено до святочного столу, де вони об'єднавшись з нашою парафіяльною молоддю і всіма присутніми, взяли участь у святочній урочистості та в спільних співах коляд. Н.Н.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 19-го ЛЮТОГО 1977 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Річні-Місячні збори Б-ва св. І. Хрестителя 270 Відд. о год. 7-ій веч. вУНДомі. На порядку: звіти Управи та К. Комісії і вибір нової Управи на 1977 р. Проситься чл. прибути і вирівняти чл. вкладки. — А. Струк, през., П. Роїк, фін. секр., В. Бутковський, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 20-го ЛЮТОГО 1977 р.

НЮАРК, Н. Дж. Річні збори Б-ва св. І. Хрестителя 76 Відд. о год. 1–ій по пол. в укр. кат. церкві при Сенфорд і Айві вул. На порядку: звіти Управи, К. Комісії та вибір нової Управи на 1977 рік і інші важні справи. Проситься чл. прибути на збори. —Управа.

П'ЯТНИЦЯ, 25-го ЛЮТОГО 1977 р.

ЙОНКЕРС, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва Пол. Січ 8 Відд. о год. 8-ій веч. в Домі Молоді, 301 Палісейд Авеню. На порядку: звіти урядовців за 1976 рік та вибір Управи на 1977 рік. Проситься чл. прибути. — М. Шашкевич, през., Марія Кульчицька, секр.

Пошукую служницю священика Космацкого Каменецкого — жили в Канаді, Вінніпег, священик помер, а вона має десь жити. Прошу ласкаво, хто знав би про її долю або вона сама, прошу зголоситися на мою адресу. Маю листи від її сестри, вона називається

ЗОСЯ МАРСЕКА

Моя адреса:
Hawrylo Klapcuniak
115 Lyndhurst Avenue
Wilmington, Del. 19803

ТАРЗАН, Ч. 7706. — Тарзан вирішує допомогти

Що діється, Тарзане?
Ти не повинен тут бути, Курте!... Бандити нападають на Легіонерський форт!
Я ж читав, що в північній Африці розпущено Чужинецький Легіон!
Хтось в цьому форті дає добру відсіч бандитам!
Курте! Я вирішив залишитися тут... Не питай мене чому!... Буде краще, якщо ти і Сафія якнайшвидше покините цю місцевість...
Нам буде тяжко без тебе, Тарзане!